

[Ole Bjørn Kraft.]

adgang til en privat samtale med lord Henderson. Da de erfarede, at jeg på samme tid i min egenskab af vicepræsident i den rådgivende forsamlings præsidium opholdt mig i London, spurgte de mig, om jeg ville gå med, da jeg kendte lord Henderson i forvejen. Det indvilgede jeg i, og jeg overværede denne samtale. Forinden havde jeg, som udenrigsministeren har bekræftet, haft en samtale om sagen både med statsministeren og udenrigsministeren, og jeg kunne ikke have den, før statsministeren og udenrigsministeren begge var kommet hjem fra deres rejse, da beslutningen blev truffet, medens de herrer befandt sig i London. Desuden blev meddelelse givet vor ambassadør, og det er i den anledning, lord Henderson har bedt vor ambassadør komme tilstede, for at han kunne høre, hvad det drejede sig om. Vor ambassadør har ikke frarådet samtalen. Det gjorde heller ikke den højtærede statsminister og den højtærede udenrigsminister, og efter at jeg har aflagt en fuldstændig beretning til ambassadøren om indholdet af samtalen, tror jeg også han har fundet, at denne henvendelse kunne være ganske nyttig for de slesvigske spørgsmål, der var tale om. Men jeg tror, at den engelske viceudenrigsminister ville blive meget forbavset, hvis jeg her i tinget gav meddelelse om en samtale, som jeg har haft i ganske private former; men hvis man vil, skal jeg engang i det udenrigspolitiske nævn fortælle nærmere om det.

Formanden: Det ærede medlem hr. Arnth Jensen har ordet for en kort bemærkning.

Arnth Jensen: Jeg er ganske enig med den højtærede udenrigsminister i, at vi ikke på dette sene tidspunkt skal optage en større skoledebat, men den højtærede udenrigsminister oplyste under sin omtale af, hvad der var sket i Sydslesvig, at nu var det spørgsmål ordnet således, at det nærmede sig til, at der var ligestilling mellem de danske private skoler og de sydslesvigske danske skoler. Det, jeg ønskede at få at vide, var ikke de regler, der er gældende, og som ministeren nu nævnte, om, at der kan ydes indtil 80 pct. til driftsudgifterne, men ikke noget til bygninger i Sydslesvig. Det, jeg ønskede at få at vide, var: Hvor meget ydes der de danske skoler i Sydslesvig i sammenligning med, hvad der ydes til de danske private skoler herhjemme? Det var det spørgsmål, jeg ønskede besvaret; det har ministeren ikke svaret på.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen):

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har et par gange sagt, at jeg har angrebet ham selv eller bladet „Land og Folk“, fordi det har bragt en meddelelse om, at der skulle være engelske flådemånvrer i danske farvande, og det kunne det ærede medlem ikke forstå, for den meddelelse havde også stået i andre blade og skyldtes et eller andet engelsk telegram. Men jeg har aldeles ikke — det vil jeg dog gøre opmærksom på — angrebet hverken det ærede medlem eller bladet „Land og Folk“ for at have bragt en sådan meddelelse. Det, jeg har angrebet bladet „Land og Folk“ for, er noget andet, nemlig at det i denne sammenhæng har skrevet, at disse omfattende flådeøvelser, som englænderne vil holde i danske farvande i juli måned, er den hidtil dristigste provokation mod Sovjetunionen — fordi det har skrevet, at det er givet, at denne krigsøvelse vil bringe vort land lige ud til krigens rand, og at alle folkets kræfter derfor nu må sættes ind i en fælles anstrengelse af hidtil usete dimensioner for at bevare freden. Det er det, jeg har kritiseret, og det er det, jeg har angrebet bladet for. Men forøvrigt vil jeg om sagen selv tilføje, at jeg ikke kan se nogen stor forbrydelse i, om det virkelig var tilfældet, at der holdtes fælles dansk-engelske flådemånvrer.

Til det ærede medlem hr. Arnth Jensen vil jeg sige, at jeg synes virkelig, tidspunktet er for fremskredet til at gå ind i detaljer om, hvor stort tilskuddet faktisk er til skolerne i Sydslesvig. Jeg har nævnt reglerne efter den nye ordning, der lige er indført.

Formanden: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har ordet for en kort bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Jeg synes, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft må se at blive enig med sig selv om, hvorvidt den samtale, han har haft med lord Henderson, var en privat samtale eller en henvendelse. Jeg må gå ud fra, at det ikke var en privat samtale, for var det det, ville lord Henderson sikkert ikke give meddelelse derom til den danske udenrigsminister.

Jeg vil i det hele taget spørge det ærede medlem: Finder det ærede medlem slet ikke noget ejendommeligt i, at den danske udenrigsminister skal have meddelelse af lord Henderson om, at en dansk politiker har henvendt sig til ham om danske udenrigspolitiske forhold? Men det ærede medlem er åbenbart ikke meddelsom i aften; det er måske,